

— znějící na zločin zprznění spáchaný na Anně H-ové, — avšak záporně na pátou otázku hlavní, jejíž předmětem bylo vyzývání Marie H-ové ke smilstvu, jest na bíledni, kdyžté otázky a odpovědi týkaly se činů proti různým osobám, byť týmž pachatelem předsevzatých. Stížnost ukázala se v obou směrech, v nichž napadá rozsudek první stolice, neodůvodněnou i bylo ji zavrhnouti.

Čís. 3251.

Nerozhodl-li nejvyšší soud jako soud zrušovací ve věci samé (§ 288 čís. 3 tr. ř.), nelze mu postupem stolic předložití žádost o milost podle § 411 tr. ř.

(Rozh. ze dne 6. září 1928, Zm I 138/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vrátil spisy vrchnímu zemskému soudu v Praze s tím, že Nejvyšší soud jako soud zrušovací podle § 411 tr. ř. není příslušným něco zaříditi, ježto o rozsudku proti žadateli nerozhodoval podle § 288 čís. 3 tr. ř.

Čís. 3252.

Potírání pohlavních nemocí (zákon ze dne 11. června 1922, čís. 241 sb. z. a n.).

Souběh zločinu podle § 93 tr. zák. s přestupkem podle § 20 čís. 2 zákona.

Překonání odporu sváděné osoby se s hlediska tohoto přestupku nevyžaduje, stačí po případě i pouhé využívání nedostatku odporu, podmíněného nedostatkem porozumění významu a možným následkům soulože nebo jinakého smilstva na straně sváděné osoby; svádění nepředpokládá vyšší intenzitu nátlaku na cizí vůli.

(Rozh. ze dne 6. září 1928, Zm I 326/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. dubna 1928, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem vyzývání ke smilstvu podle § 20 čís. 2 zák. ze dne 11. července 1922, čís. 241 sb. z. a n.

Důvody:

Zmateční stížnost, uplatňující číselně důvody zmatečnosti podle čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř., nedoličuje ani formální vadnost ani právní mylnost napadeného rozsudku. Ustanovení § 281 čís. 5 tr. ř. má na zřeteli vý-